

vil det være for dem at optræde paa den rette Maade. Vil man sikre sig imod, at den Slags Myndighedsmisbrug, som der her er Tale om, gentage sig, maa man arbejde paa at faa en virkelig økonomisk uafhængig og saa dannet Underofficersstand som muligt. Naturligvis skal der ikke være Tale om en særlig høj Dannelse, men det skal virkelig være en Stand, som kan trække de gode Kræfter til sig og ikke skyde dem fra sig, saaledes som den nu gør, saa at man kun med den største Vanskelighed kan faa de Kræfter, man ønsker.

Busk: Jeg vil kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen). Det forekommer mig, at han gjorde et Tilbægtog, hvad der aldeles ikke er heldigt for en militær, især da han ikke gjorde det saa godt som Kommandør Cronje forleden. Det er jo meget uheldigt for en militær at gøre Tilbægtog, men det er i alt Fald bedre, end om han ikke havde gjort det, thi han kunde naturligvis ikke forsvare den Stilling, han havde indtaget. Han maa indrømme, at der ikke er nogen her i Salen, der har kastet Skygge paa hele Officersstanden, og han tager derfor nogle af mine Udtalelser og fortolker dem. Det er en gammel Historie: Den ene siger en Pægl, og saa kommer den anden og siger $\frac{1}{2}$ Pot, og saa kan det ikke blive til noget. Det er altsaa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem vil prøve paa at slippe ud af den Klemme, hvori han er kommen ved sine Beskyldninger (Afbrydelse af *M. Madsen*). Jo, det ærede Medlems Optræden var jo saa mat, at jeg beundrede, at en militær Mand kunde blive saa mat i saa kort Tid. Det staar altsaa saaledes, at han maa indrømme, at jeg ikke har udtalt det, som han beskyldte mig for. Han glemte nu rigtignok Slutningen. Jeg udtalte, at ikke alle Hærens Befalingsmænd vare Bøller, det være langt fra mig at sige, men, sagde jeg, alle vare heller ikke, som de skulde være. Se, det giver ikke det ærede Medlem nogen som helst Grund eller Ret til at fortolke mine Udtalelser paa den Maade, som han tillod sig. Jeg takker naturligvis for, at han har maattet trække sig tilbage og ikke fastholder, at vi her have kastet Skygge paa hele Officersstanden, det have vi aldrig udtalt, det vil jeg slaa fast. Nu foreligger jo Diskussionen i Rigsdagstidenden, og saa kan enhver se, hvorledes det er gaaet til, ogsaa Officersstanden. Jeg vil slutte med at sige, at dersom jeg virkelig

troede — men det kan jo ikke en Gang være tænkeligt — at alle Officersstandens Medlemmer vare uforskammede mod deres undergivne, ved jeg ikke, hvad der skulde hindre mig i at sige det, jeg kan ikke se, at jeg vilde risikere noget ved det. Men hverken mine Erfaringer fra min Soldatertid eller fra min senere Tid have bestyrket mig i, at alle vore Officerer og Underofficerer skulde være uforskammede mod deres undergivne. Nej, der er mange humane og dygtige Mænd, men der er virkelig ogsaa mange, der langt fra ere, hvad de skulde være, og som opføre sig paa en Maade, der skader de virkelig gode og brave i Officersstanden. Og derfor siger jeg til det ærede Medlem — det være min Slutningsreplik — at han skulde takke os, der fremdrage den Slags Misbrug, der gaar i Svang i Hæren, i Stedet for at fare op og være saa ivrig for at komme os til Livs, at han ender med at tage sin Tilflugt til at fortolke vore Udtalelser.

Zahle: De Bemærkninger, jeg henvendte til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), skyldtes dette, at disse to Medlemmer greb ind i Diskussionen fra det Synspunkt: Det er egentlig ganske galt, at vi give os til at debattere disse Spørgsmaal. Lad saadant noget ligge! Lad være at røre ved det! Det er ikke patriotisk, det slapper Disciplinen i Hæren. Det var Tonearten fra de to Herrer, og det har glædet mig, at mine Udtalelser over for dem have fremkaldt det Genvar, at de kunde erklære sig enige med mig i, at der burde være et bedre Retssystem inden for Militæretaten, end der er. Det glæder mig at faa de Herrer Tilslutning dertil, hvor valen den end var, og skønt jeg ikke tror, at de ville være synderlig virksomme for at tilvejebringe bedre Retsforhold inden for Militæretaten, saa tror jeg dog ikke, at de nu mere ville modsætte sig det. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds sagde, at han troede, at han, allerede da han begyndte, havde udtalt sig paa en saadan Maade, at deraf var fremgaaet, at han delte min Hovedopfattelse. Nej, det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at Klageretten var noget, Soldaterne kunde undvære, fordi de kunne klage gennem Aviserne. Naar det ærede Medlem vil læse den Artikel, der findes i „Politiken“ den 12te Oktober 1898 om „Disciplin og Prygl“, om hvordan det gaar til ved 6te Kompagni, hvordan ikke en